

BISTRO FATAL

Een kluchtig blijspel

door

DENIS BRESSINCK

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. - Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BISTRO FATAL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteurs en vertaler: **DENIS BRESSINCK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot 2026/0220/052
ISBN 9789038518862

© 2026 Toneelfonds J. Janssens/Denis Bressinck

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (*YouTube e.d.*) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (*loon!*) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (*tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever*), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren – 1 figurant)

OBER

CHARLES

JANNINE

HENRI

RONNY

HILDE

TANJA

ARMAND

CHRISTINE

KOK (Kleine rol)

DECOR

Het podium stelt een restaurant voor. Achteraan links naast het midden, een kleine toog, met daar links de inkomdeur en rechts de keukendeur. Aan de courkant bevinden zich de toiletten. De tafels en stoelen staan verspreid. De zaal kan eveneens ingericht zijn als restaurant met rondwandelede kelners.

(De ober komt op en begint een paar tafels proper te maken, dan komt Charles binnen.)

OBER: Goedenavond meneer, mag ik u feliciteren?

CHARLES: Waarom?

OBER: Wel, u bent vandaag de 20e klant.

CHARLES: Serieus?

OBER: U mag vandaag bestellen wat u wilt, voor u is het hier allemaal gratis.

CHARLES: Dat hoeft niet.

OBER: Pardon?

CHARLES: Je hebt mij gehoord, dat hoeft niet.

OBER: Mag ik vragen waarom?

CHARLES: Dat zijn uw zaken niet. Is juffrouw Gerstens al aangekomen?

OBER: Dat vraagt u haar liever zelf.

CHARLES: Oh, dan is ze hier al. Waar? Ik kan ze nergens zien.

OBER: Ik heb nog geen juffrouw Gerstens waargenomen. Een tafel voor twee, neem ik aan?

CHARLES: Zit ze hier ergens? Ik moest het haar toch vragen?

OBER: Obers van mijn kaliber vragen niet aan een dame of ze is aangekomen.

CHARLES: Dat bedoel ik toch helemaal niet, ik bedoel...

OBER: Ik weet wat u bedoelt, meneer. Maar dat noemen ze restauranthumor.

CHARLES: Ah zo...

OBER: Tafel nummer zes, alstublieft. Gaat meneer al een aperitiefje drinken, of zal hij wachten tot de desbetreffende juffrouw aan uw tafel is komen bijzitten.

CHARLES: Ik wacht wel even, dank u.

OBER: Zoals u wenst.

(Zenuwachtig kijkt Charles in het rond. Even een gemaakte lachje naar een fictieve dame aan een tafel, in de zaal.)

Mag ik u de menukaart al overhandigen, zodat u ruim de tijd hebt om iets te kiezen?

CHARLES: Nee laat maar, ik wacht wel.

OBER: Zoals u wenst.

CHARLES: Oh, euh, Ober, Zou ik u er op attent mogen maken dat de service vandaag picco bello moet zijn. Weet je, ik heb voor het eerst in heel mijn leven een afspraakje met een vrouw, dus wil ik geen gemors, geen grappen en zeker geen onvriendelijk bediening. Alles moet perfect zijn.

OBER: Zoals meneer het wenst. Kan ik u nog met iets van dienst zijn?

CHARLES: Hoe doen andere mannen dat, drinken zij al voor de juffrouw opdaagt?

OBER: Sommige wel, andere weer niet.

CHARLES: Anders moet je me toch maar al een glas champagne geven.

OBER: Zoals u wenst.

(Even zit Charles weer ongemakkelijk rond te kijken naar het publiek.)

Ziehier de champagne.

CHARLES: Sorry, ik heb mij bedacht, doe hem maar terug, ik wacht wel tot zij mee aan tafel zit.

OBER: *(Zucht)* Zoals meneer het wenst. Is er nog iets dat je me kunt lappen?

CHARLES: Pardon?

OBER: Oh niets, restauranthumor...

CHARLES: Ah juist... *(Ober weg)* Restauranthumor.

(Er heerst terug een kleine stilte. Dan komt een koppel binnen.)

OBER: Goedenavond, mevrouw, meneer. Mag ik u feliciteren, mevrouw. U bent vandaag de 21e klant en dat wordt hier altijd gevierd. U mag vandaag bestellen wat u wilt, voor u is het hier allemaal gratis.

JANNINE: Oh dank u, hoor je dat schat? Ik mag zoveel bestellen als ik wil want het is gratis.

HENRI: Dat is fantastisch.

JANNINE: Ik denk dat we champagne zullen bestellen en misschien wel kaviaar. Oh, dit wordt één van mijn beste avonden ooit.

OBER: Wilt u mij volgen, aub?

JANNINE: Ik mag dus alles kiezen, zonder dat ik ervoor hoeft te betalen?

OBER: Zeker mevrouw.

JANNINE: Oh, ik kan het nog altijd niet geloven. Kan jij zoiets nu geloven, schat?

HENRI: Nee, inderdaad, ongelooflijk.

JANNINE: Hier komen we zeker terug, hé? Oh, ik denk dat wij hier vaste klanten zullen worden. Wil jij dat ook niet, schat?

HENRI: Zeker.

OBER: Alstublieft, tafel acht.

JANNINE: Hoor je dat schat, heb je dat gehoord? We hebben tafel nummer acht, mijn lievelingsgetal.

HENRI: Goed, hé.

JANNINE: Wat is het hier toch geweldig.

OBER: Wenst u iets te drinken als aperitief, alstublieft?

JANNINE: Geef mij maar een glas echte champagne, dat zou ik graag willen, een glas echte champagne.

HENRI: Ik ook.

JANNINE: Wacht ober, maar schat dat kan toch niet? Voor mij is het gratis, maar niet voor jou, dus geef hem maar een porto of nee, een glas fruitsap. Hij moet nog rijden, ziet u?

HENRI: Maar zoet, ik...

JANNINE: Geen champagne, dat hadden we afgesproken.

HENRI: En jij dan?

JANNINE: Voor mij is het gratis, schat. Dat kan je niet vergelijken.

OBER: Heeft meneer gekozen?

JANNINE: Inderdaad, hij heeft een fruitsap gekozen.

OBER: Komt in orde.

JANNINE: Ik voel aan het topje van mijn tenen dat het hier heel lekker zal zijn. Denk je ook niet, schat?

HENRI: Misschien.

JANNINE: Weet je wat we doen, we zullen in de toekomst proberen om nog rond dit uur te komen, dan kan ik misschien altijd gratis eten. Zou dat niet goed zijn, schat?

HENRI: We kunnen dat proberen.

CHARLES: Ober, ober...

OBER: Kan ik u van dienst zijn?

CHARLES: Is mijn date al gearriveerd?

OBER: Ik heb na u, alleen dat koppel daar zien binnenkomen.

CHARLES: Anders moet je mij die champagne toch maar geven, ik heb vreselijke dorst. Zou ze dat erg vinden, denk je?

OBER: De meeste vrouwen drinken gewoon mee van hetzelfde glas.

CHARLES: Echt waar? Laat hem dan maar komen.

OBER: Pardon meneer, we hebben het toch nog altijd over uw champagne?

CHARLES: Uiteraard, wat anders?

OBER: Oh niets, weer een flauw restaurantgrapje. Ik breng uw champagne, meneer.

CHARLES: Dank u wel. Oh, ober, kan je ineens toch maar de menukaart meebrengen, alstublieft?

OBER: Zoals meneer het wenst.

CHARLES: Ik hoop maar dat ze me zal herkennen. We hebben namelijk afgesproken om helemaal in het groen gekleed te gaan. Zo hoeven we elkaar niet te zoeken.

OBER: (*Verveeld*) Inderdaad.

CHARLES: Weet je, ik ben zenuwachtig. Ze heet Gerstens M.

OBER: Juist.

CHARLES: Haar voornaam weet ik nog niet, dat stond niet in het rubriekje van de koopjeskr... Ik spreek haar altijd aan als mevrouw Gerstens, zoals het hoort, ik ben namelijk zeer gesteld op beleefdheid, ziet u?

OBER: Zeker, meneer. Misschien moet ik nu maar verder doen. (*Weggaand*) Zagevent.

CHARLES: Ober.

OBER: Wat nu weer, meneer?

CHARLES: Kent u haar niet, zou ze hier al niet geweest zijn?

OBER: Nee meneer, ik ken haar niet.

CHARLES: Ik hoop maar dat het een mooie vrouw is.

OBER: Absoluut, zal ik dan nu uw champagne en de menukaart gaan halen misschien?

CHARLES: Natuurlijk, natuurlijk, op mij moet je niet letten hoor. Je zult van mij niet veel last

hebben, zo ben ik nu eenmaal.

OBER: (*Weer weggaand*) Jongens jongens, maakt dat mee.

JANNINE: We hebben er toch een schitterende avond uitgekozen vind je ook niet?

HENRI: Inderdaad, een schitterende avond.

JANNINE: Kijk Henri, kijk de kelner is bezig met mijn champagne, wat gaat dat lekker smaken. Denk je ook niet?

HENRI: Ja zoet.

JANNINE: Maar wat doet ie nu? Hij schenkt er twee uit. Ik heb hem toch verteld dat jij een fruitsapje ging drinken. Dat moet een vergissing zijn. Ga eens vlug naar de kelner en zeg hem dat wij er maar één moeten hebben en geen twee.

HENRI: Moet dat echt.

JANNINE: Ja ja, vooruit ga nu maar.

HENRI: Meneer, ik denk dat er vergissing in het spel is.

OBER: Hoezo?

JANNINE: (*Van op afstand*) Inderdaad, kelner. Je moet er maar één inschenken.

OBER: Wat inschenken?

HENRI: Ze bedoelt de champagne.

OBER: Zoals mevrouw het wenst.

HENRI: Dank u wel.

JANNINE: En wat heeft hij gezegd?

HENRI: Zoals mevrouw het wenst.

JANNINE: Vind je ook niet dat hij een heel beleefde kelner is? Heb je er zo één al ergens anders tegengekomen? Ik denk het niet, hé?

HENRI: Nee, je hebt gelijk.

JANNINE: Oh, wat voel ik me hier echt goed.

OBER: (*Tegen Charles*) Ziehier uw champagne meneer.

CHARLES: Dank u wel. Is ze er nog niet?

OBER: Nee meneer.

CHARLES: Te laat komen vind ik zeer onbeleefd.

OBER: Ik blijf op uitkijk, meneer.

CHARLES: Wees gerust ik ook.

OBER: (*Tegen Henri*) Alstublieft meneer, uw fruitsapje.

HENRI: Dank u wel.

OBER: Wenst mevrouw dan graag iets anders te drinken?

JANNINE: Nee, ik wil niets anders, doe maar net zoals we hadden afgesproken.

OBER: Het zij zo, mevrouw. (*Gaat naar de keuken*).

JANNINE: Dit is genieten, ik zeg het u. Dit is genieten. Vind je dat ook...

HENRI: Ja, Jannine dat vind ik ook, ja.

JANNINE: Zeg, nu moet je niet grof beginnen doen, hé. Het is niet mijn schuld dat jij niets gratis krijgt. Ik vraag me eigenlijk af waarom de kelner naar de keuken is gegaan. Hij had mijn champagne toch al uitgeschonken?

(De ober komt binnen met de menukaart.)

OBER: Alstublieft, meneer.

CHARLES: Dank u wel.

OBER: Kijkt u maar heel rustig, ik verwittig u wel als ze 'aankomt'.

CHARLES: Dat is goed, jongen.

JANNINE: Kelner, kelner kunt u even komen alstublieft.

OBER: Jazeker, is er een probleem?

JANNINE: U bent toch niets vergeten, hé.

OBER: Ik vergeet nooit iets, mevrouw.

JANNINE: Voila, hoor je dat schat? Dat is klasse.

(De ober maakt een groetende beweging en gaat terug af naar de keuken.)

Het zal nu wel direct komen. Denk je ook niet?

HENRI: Inderdaad schat.

JANNINE: Waarschijnlijk zal die champagne moeten acclimatiseren, dat heb je nu eenmaal met bijzondere dranken.

(Ronny komt binnen en belt direct aan het receptiebelletje.)

RONNY: Héla... Hallo... Waar zitten jullie zeg?... Komt er nog wat van?...

OBER: *(Binnenkomend)* Oh, sorry meneer. Bent u alleen?

RONNY: Nee, mijn vrouw komt direct, ze is den auto gaan parkeren.

OBER: Zeker, meneer. Wenst u al aan een tafel te zitten, of zal u liever wachten tot zij arriveert.

RONNY: Wachten? Ik denk er nog niet aan. Vandaag is 't mijne verjaardag, dus ik wil niet wachten.

OBER: Zoals meneer het wenst. Gelukkige verjaardag bovendien.

RONNY: Ja, bedankt.

OBER: Wilt u mij volgen alstublieft?

RONNY: Zie dat we een goed tafeltje hebben, hé. Het liefst aan een raam.

OBER: Oh, dan zal daar de geschikte tafel voor u klaar staan.

RONNY: Hebt ge niks groter?

OBER: Groter meneer?

RONNY: We zijn wel met twee, maar ik zit liever aan een tafel van zes.

OBER: Dat zou ik kunnen regelen, meneer. Maar helaas hebben we geen tafels van zes aan het raam.

RONNY: Maakt niet uit, geef me dan maar de tafel van zes niet aan het raam.

OBER: Ziehier meneer, tafel voor zes personen.

RONNY: Bedankt, voor mij moogt ge alvast een glas champagne inschenken en voor mijn

vrouw water.

OBER: Bruis of plat?

RONNY: Bruis.

OBER: Dank u meneer.

(De ober gaat achter de bar om de bestelling van Ronny klaar te maken.)

JANNINE: Kijk, hij is er eindelijk mee begonnen. Het werd tijd dat mijn aperitief er ging aankomen, vind je ook niet?

HENRI: Ja zoet.

JANNINE: Ik ben echt blij dat we hier zijn, hoor je dat, echt blij. Daarstraks in de auto dacht ik: We eten snel, drinken gauw en gaan dan terug naar huis. Ja ik was moe. Maar nu kan het hier niet meer stuk. Wat ben ik toch een gelukkige vrouw. Alles zo gratis krijgen. Ja, ik ben nu echt gelukkig. Zie je dat niet aan mij? Ik ben echt gelukkig.

HENRI: Ja, zoet.

(Hilde komt binnen. Ze heeft een groene jurk aan.)

OBER: Goedendag mevrouw.

HILDE: Mijn man is hier al?

CHARLES: *(Staat recht)* Oh, daar ben je. Je bent mooier dan ik had verwacht.

OBER: Meneer ik denk dat u een vergissing maakt.

CHARLES: Dat zal ik wel uitmaken, nietwaar? U hoeft zich niet te moeien met mijn keuzes.

HILDE: Wie bent u?

CHARLES: Natuurlijk, waar zijn mijn manieren. Ik ben Charles Bogaerts, Ik ben namelijk degene waarmee u hebt afgesproken.

HILDE: Ik met u hier afge...

CHARLES: Natuurlijk, ik ben ook heel zenuwachtig, kom maar bij mij aan tafel zitten. Ober? *(Ziet de champagne op de toog klaar staan)* Ah, u had ze al zien aankomen, zeker. Dat noem ik 'werk zien'. *(Hij neemt de champagne mee.)* Kom maar mee, liefje.

HILDE: Maar...

CHARLES: Niets te maren. Vooruit, ik eet je heus niet op. Voor mij is het ook de eerste keer.

JANNINE: Kijk Henri kijk, waarom neemt hij *(Charles)* mijn champagneglas mee? Dat laat je toch niet zomaar gebeuren, hé.

(Charles legt zijn hand op haar rug, om haar lichtjes te leiden naar zijn plaats.)

RONNY: *(Rechtstaand)* Héla... Hallo... Wilt gij eens van mijn vrouw blijven, alstublieft!

HENRI: Wat moet ik dan doen?

JANNINE: Blijf er zo niet zitten en ga aan de ober vragen wat er aan het hand is.

(Henri staat zuchtend recht.)

RONNY: Héla, boereke.

HENRI: *(Gaat terug zitten)* Ik zal het straks wel gaan vragen.

RONNY: Hallo, hoorde gij niet goed, ofzo? Ik zei: Blijf van mijn vrouw af.

JANNINE: Nee Henri, sta recht en ga het vragen.

HENRI: Maar ze gaan daar ruzie maken denk ik.

CHARLES: Sorry meneer, maar iedereen moet zijn beurt afwachten, ik ben hier al vrij lang aan het wachten. En nu ze er is, geef ik ze niet zomaar weg.

RONNY: Ah nee? Dat zullen we dan nog wel zien, denk ik.

OBER: Heren, mag ik er u aan herinneren dat dit een deftig restaurant is. Wij zijn er niet mee gediend, wanneer er enige vorm van onrust gestookt wordt.

RONNY: 't Is goed, 't is goed. Kom vriendje we zullen dat buiten efkens afhandelen. Buiten!

CHARLES: Als u denkt dat ik bang ben voor u, dan bent u incorrect.

JANNINE: Sta nu recht en ga naar de ober, dit is de laatste keer dat ik het vraag.

(Henri staat traag recht en wandelt zeer rustig naar de ober, terwijl de dialogen verder gaan.)

RONNY: *(Zijn mouwen opstropend)* Awél dat is dan heel goed, vooruit meekomen, laat maar eens zien wat gij zo allemaal kunt.

HILDE: Komaan zeg, kunnen we dat niet op een andere manier oplossen?

RONNY: Gij moet uwe smoel houden, ik heb niks aan u gevraagd.

CHARLES: Heb je dat van mijn leven, wat een onbeschoftheid.

OBER: Meneer, dit is niet de vrouw die je moet hebben.

CHARLES: Ik heb u daarstraks al gezegd dat ik zoiets zelf zal uitmaken.

RONNY: Gij zult hier niets uitmaken, gij gaat met mij mee naar buiten.

OBER: Nogmaals heren, direct is het nog mijn plicht, jullie de deur te wijzen.

RONNY: Awél ja, dat is een heel goed idee, maar hij durft niet, de schijtluis.

CHARLES: Ik durf wel, maar ik denk dat ik u pijn ga doen en zoiets wil ik niet.

RONNY: Laat me niet lachen, gij gaat mij pijn doen?

CHARLES: Ik zou maar al het ergste vrezen.

OBER: *(Onbeheerst)* Nu gaan jullie allebei terug zitten en wanneer ik nog één woord hoor, gooi ik u beide buiten, verstaan?

RONNY: Hij is begonnen.

OBER: Zwijg! *(Tegen Charles)* Jij gaat hier zitten. *(Tegen Ronny)* En jij terug op je plaats.

HENRI: Mag ik eens iets vragen alstublieft?

OBER: Zwijg heb ik gezegd.

HENRI: *(Tegen Jannine)* Zie je nu wel.

JANNINE: Maar ik wil mijn champagne hebben. Ga het nog maar eens vragen.

OBER: *(Tegen Hilde)* En jij, daar zitten bij uw man.

HILDE: *(Huilend)* Ja meneer de garçon. Henri blijft naast de ober staan.

OBER: Luister allemaal hier, indien jullie jezelf niet in toom kunnen houden, ga ik de ordediensten roepen. Begrepen?

(Ober af naar de keuken.)

CHARLES: Maar ik had de vrouw eerst gezien.

RONNY: Met deze vrouw ben ik wel getrouwd, hé boereke.

CHARLES: Oh excuseert u mij, dat wist ik niet. Waarom zeg je dat dan niet meteen? En buiten dit misverstand eis ik wel een beetje respect.

(Henri schraapt al zijn moed bijeen en neemt ondertussen het glas champagne van bij Charles weg.)

Hé wat doe je? Laat dat eens staan?

HENRI: *(Tegen Jannine)* De rest los jij maar op, hoor.

JANNINE: Bangerik.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze